

[Dons.]

med, at den højtærede minister har givet tilsagn om, at man fra ministeriets side ville komme med ændringsforslag til det foreliggende lovforslag. Jeg tror, vi alle er enige om at søge at gøre, hvad gøres kan, for at få gennemført en lovgivning på dette område, som står på højde med den tid, vi er inde i, og som kan skabe det bedst mulige værn for dyrene.

Med disse få ord skal jeg på mit partis vegne tilsige velvillig behandling af lovforslaget.

Krarup: I og for sig er det overordentlig beklageligt, at der overhovedet behøves en lov, der værner om dyrene. Det burde dog være sådan, at skabningens herre følte det som en naturlig pligt at behandle de umælende dyr med forståelse og omhu, og indrømmes må det jo, at den måde, vi behandler vore dyr på her i Danmark, i det hele taget i de nordlige lande, dog er langt, langt bedre end den måde, hvorpå man behandler dyrene i de sydlige lande. Men menneskene er nu en gang ikke så gode, som de burde være, heller ikke i Danmark, derfor er en værne lov nødvendig, og jeg anerkender med tak til forslagsstillerne den omsorg for dyrene, som har givet sig udslag i det foreliggende lovforslag, til hvis gennemførelse mit parti gerne vil medvirke.

Jeg finder det rigtigt, at vi nu omsider får et forbud mod kupering af halen på heste. Kupering af heste er en modesag og intet andet, der er ikke noget med, at den forbedrer dyret, eller at man så fodrer det lettere, tværtimod. Man har ovre fra Amerika den morsomme historie, at det der koster mere at have en hest med lang hale på græs pr. tønde land end en kuperet, fordi den kuperede hest benytter så meget tid til at vifte fluer og insekter bort, at den ikke får tid til at æde; altså kan der gå så mange flere kuperede heste på en tønde land end heste, der har lange haler! Nå, lad det være en spøg, men i hvert fald tjener kupering af heste intet fornuftigt formål, det er en modesag og intet andet, og som andre moder har kuperingen sine svorne tilhængere, men også denne mode skifter. Tidligere skulle to hesteracer, belgierne og oldenborgerne, altid kuperes, fordi de indførte avlsdyr af disse racer i hjemlandet blev kuperet, men nu er moden skiftet, og nu fremføres de både på markeder og ved dyrskuer med lange haler. Det glæder mig her i det høje ting at kunne fremdrage den kendsgerning, at vore

hjemlige hesteracer, den jyske hest og frederiksborghesten, altid er blevet fremstillet på dyrskuer med lange haler, så de kun blev ofre for denne modedårskab, når de blev eksporteret. Men selv om moden svinger i den rigtige retning, vil det være nødvendigt at lovgive om forholdet, hvis man virkelig skal standse al kupering. Opdrætterne af belgiske hingste, der undlader kupering, vil ganske givet ikke så let finde købere til hingstene, som hvis disse var kuperet efter modens bud, og derfor fortsætter man, selv om man egentlig er imod kuperingen.

Jeg kan fortælle et eksempel fra min egen bedrift; det ligger så langt tilbage, at det var på en tid, da kupering var mere almindelig og man så anderledes på den end nu, men det belyser alligevel spørgsmålet; derfor vil jeg gerne fortælle det. Jeg købte engang to smukke, mørkebrune oldenborgerføl, ikke fordi jeg selv ville bruge dem i min bedrift, men for at have den fornøjelse at se dem vokse op og måske også tjene en skilling på dem, hvem ved. Da de var kommet i stalden, spurgte jeg dyrlægen, om disse to smukke mørkebrune føl skulle kuperes eller ikke, og han svarede meget klogt, om det var meningen, at jeg vil beholde dem, eller om jeg ville sælge dem. Nej, sagde jeg, jeg vil absolut sælge dem, jeg har ikke brug for dem i min bedrift, det er ikke den slags heste, jeg bruger, de skal sælges, når de er en 3—4 år gamle. Derpå svarede han: så vil jeg råde Dem til at lade dem kuperes, for ellers bliver de kuperet, så snart de er solgt som køreheste til København eller et andet sted. Enhver forstår, at en hest, der bliver kuperet, når den er 4—5 år gammel, lider betydelig mere end et føl derved; derfor måtte jeg gøre det, som jeg egentlig ikke havde lyst til, at lade hestene kuperes. Det var det barmhjertigste overfor dyrene, men jeg foretrakket unægtelig en lovbestemmelse, der kunne have beskyttet disse smukke dyr også under en ny ejer og en ny herre. Hensynet til vor hesteeksport har tidligere medført, at masser af heste blev kuperet af hestehandlerne lige før de blev sendt sydpå, og man kan nok tænke sig, hvilke lidelser det har påført hestene med de friske sår at blive stødt og skubbet i banevognene. En af Hitlers gode gerninger var at forbyde kupering af heste, så nu ser man i Tyskland ikke flere kuperede heste, så at det krav, der mødte os i Tyskland — og vi håber jo, at Tyskland igen vil optræde på mar-